

Nr 88.

Av herr **Gustafsson** i Stockholm, om anslag till understödjande av svenska gymnastikförbundet.

Enligt bilaga till 1921 års statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, sid. 753 har Svenska Gymnastikförbundet, Riksorganisation för den frivilliga gymnastiken, till ecklesiastikdepartementet inlämnat en utgiftsstat för 1921 upptagande:

Organisationsanslag till 100 nya föreningar à 50 kr.	5,000: —
Organisationsanslag och förvaltningsbidrag till 21 gymnastikdistrikt à 500 kr.	10,500: —
Den centrala förvaltningen (expedition, lokal m. m.)	5,000: —
Gymnastikinstruktörskurser inom distrikten	5,000: —
Central upplysningsverksamhet	5,000: —
Bidrag till gymnastikinredningar av lokaler	10,000: —
Resekostnader för styrelsemedlemmar	2,000: —
Till styrelsens disposition	2,500: —

Summa kronor 45,000: —

Av till svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbund av riksdagen anslagna medel kan beräknas

10,000: —

Brist att täcka summa kronor

35,000: —

med anhållan att framställning måtte göras till riksdagen att bevilja ovan nämnda belopp 35,000 kr. å tilläggsstat för 1921.

Som av tablan framgår avses dessa medel så gott som uteslutande till rent praktisk verksamhet: organisation av nya föreningar och av distrikt, anordnande av gymnastikredskap i befintliga lokaler och till utbildning av instruktörer.

Detta visar, att arbetet huvudsakligen inriktar sig å de orter, där behovet av gymnastik är störst, men där ovannämnda förutsättningar för densamma saknas, på de utom städerna liggande större industrisamhällena.

Inom dessa finnes i allmänhet någon lokal, som med fördel och med ringa kostnad låter sig anordna till gymnastiklokal. Inneliggande anbud utvisa, att man för omkring 1,000 kr. ganska väl kan tillgodose behovet av redskap. Då grundsatsen är, att vederbörande lokalorganisation bör anskaffa ungefär samma summa, som av gymnastikförbundet anslås, och då lokaler numera ganska allmänt ställas till förfogande, synes förbundets verksamhet i detta hänseende, även med små medel, kunna göras ganska välsignelsebringande. I detta sammanhang framhåller förbundet möjligheten för kommunerna att genom samarbete med de frivilliga organisationerna åtminstone provisoriskt lösa de svårigheter, i vilka den nya folkskoleundervisningsplanen med avseende å behovet av gymnastiklokaler sätter dem.

Det har även visat sig, att de vid gymnastikförbundets korta gymnastikinstruktörskurser utbildade ledarna mycket väl förmå utöva sin verksamhet som ledare av vuxna elever. Till ledare efter utbildning lämpliga personer finnes det också i allmänhet gott om i här berörda industrisamhällen.

I det hela synes gymnastikförbundets arbete således vara synnerligen väl planlagt och kunna leda till snart verkande resultat.

I sitt svar till gymnastikförbundet har chefen för ecklesiastikdepartementet också yttrat, att han ansåge gymnastikförbundets verksamhet värd allt understöd och dess behov ådagalagda, samt att han således behjärtade förbundets anhållan, men att han av statsfinansiella skäl ej ansåge sig kunna till riksdagen framföra densamma.

I departementschefens yttrande å sid. 754 och 755 angående ökat anslag för 1922 till understödjande av idrotten framhålles, dels att det stegrade intresse för gymnastik, som gjort sig gällande inom idrottsorganisationerna, är synnerligen glädjande, dels att den organisation, svenska gymnastikförbundet, som har gymnastiken till sin speciella uppgift, bör sättas i tillfälle att genom ökat anslag stärka och ytterligare utvidga sin verksamhet. Av detsamma kan även utläsas, att departementschefen grundat sitt avslag å gymnastikförbundets anhållan på nödvändigheten av att för närvarande bortse från krav, som icke äro av beskaffenhet, att ett uppskov kan medföra mera kännbara olägenheter.

Det finnes dock en omständighet som gör, att man kan ifrågasätta, huruvida gymnastikförbundets krav kan hänföras under denna kategori.

Denna omständighet är den förra året ikraftträdde 8-timmarsarbetsdagen.

Denna giver stora delar av den arbetande befolkningen större möjligheter än förr att ägna tid åt sin kulturella och fysiska utveckling. Det torde emellertid vara så, att den första tiden av nya förhållandens inträdande i allmänhet användes så att säga orienterande, att den av 8-timmarsdagen närmast berörda befolkningen ser sig om, huru den på bästa sätt skall kunna utnyttja de möjligheter den ökade fritiden giver. Den som har något att bjuda måste begagna denna tid. En organisation, som liksom svenska gymnastikförbundet har något beaktansvärt gott att bjuda, men som av brist på medel måste uppskjuta sitt arbete tills år förflutit efter det frågan haft sin största aktualitet, kommer givetvis i efterhand och har små utsikter gent emot andra, som kanske kunna bjuda lika goda men också sämre möjligheter.

Behovet av förströelse är mänskligt och ett behov man måste räkna med. Var och en, som känner gymnastiken, torde erkänna, att den skänker förströelse, är förädlade och har visat sin förmåga att motverka lusten för mindre goda förströelser. Att *just nu*, då, som sagt, stora delar av vår befolkning står i valet inför många möjligheter på gott och ont, understödja en rörelse av gymnastikens värde torde således även kulturellt sett vara synnerligen välbetänkt.

För år 1921 disponerar idrotten i dess helhet 150,000 kr. Svenska gymnastikförbundet har för sin del härav erhållit 14,000 kr. Förbundet hade hoppats att vid fördelningen erhålla en summa, som vida bättre motsvarade dess behov. Kraven på anslag ur de 150,000 kronorna hava emellertid även från andra håll varit stora. Särskilt har behovet av understöd till idrottsplatsers byggande gjort sig gällande. Resultatet för gymnastiken var därför mera otillfredställande än gymnastikförbundet väntat. Annars torde det redan till 1920 års riksdag sökt få sina äskanden framförda.

I departementschefens yttrande över understöd till idrotten för 1922 synes ligga en garanti, att gymnastiken hädanefter kommer att bli bättre tillgodosedd, och att gymnastikförbundets krav hädanefter skall kunna inrymmas inom ramen av det hela, och att särskilda krav från detsamma ej vidare skola behöva föreläggas riksdagen. Anslaget är således av tillfällig

natur, och kan riksdagen genom att bevilja det hjälpa en god sak, som sedan så att säga kan stå på egna fötter.

Förbundets krav äro också synnerligen blygsamma.

Behovet upptager 45,000 kr. Härav har av svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbund vid ansökans inlämnande beräknats 10,000 kr. Vid av Kungl. Maj:t skedd fördelning av 1921 års anslag har denna summa, som ovan nämnts, ökats till 14,000 kr. Återstår brist att täcka 31,000 kr.

Med hänsyn till vad ovan anförts får jag således föreslå riksdagen

att till understödjande av svenska gymnastikförbundet å tilläggsstat för 1921 anvisa 31,000 kr. att utgå på de villkor, Kungl. Maj:t kan finna skäl bestämma.

Stockholm den 16 jan. 1921.

Hjalmar Gustafsson.
